

Rapport

Datum: 25 januari 2006

Rapportnummer: 2006/027

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) te Gouda onvoldoende actie heeft ondernomen om de door haar ex-echtgenoot verschuldigde onderhoudsbijdragen te innen. Verzoekster klaagt met name over inningspogingen die het LBIO in de periode vanaf 31 juli 2003 heeft gedaan.

Voorts klaagt verzoekster over de duur van de klachtbehandeling.

Beoordeling

I. Algemeen

Bij rechterlijke beslissing van 2 mei 2000 is bepaald dat de ex-echtgenoot van verzoekster alimentatie ten behoeve van hun kinderen moet betalen. Nadat verzoekster het LBIO had aangeschreven omdat betaling uitbleef, heeft het LBIO hem verzocht de achterstallige alimentatie te voldoen. Omdat hij niet betaalde, heeft het LBIO de inning van de alimentatie op 14 februari 2001 overgenomen. Vervolgens droeg het LBIO de inning van de alimentatie over aan de deurwaarder.

II. Ten aanzien van de inning van de alimentatie

1. Verzoekster klaagde erover dat het LBIO te Gouda onvoldoende actie heeft ondernomen om de door haar ex-echtgenoot verschuldigde onderhoudsbijdragen te innen. Verzoekster klaagde met name over inningpogingen die het LBIO in de periode vanaf 31 juli 2003 heeft gedaan.

2. Het LBIO acht de klacht betreffende de periode van augustus 2003 tot en met 22 juli 2004 niet gegrond. Het LBIO is de mening toegedaan dat het in deze periode voldoende en relatief snel actie heeft ondernomen om de kinderalimentatie te innen.

Het LBIO acht de klacht gegrond voorzover de klacht de gepleegde inningpogingen vanaf 22 juli 2004 betreft. Immers ontving het LBIO op 12 mei 2004 informatie van de Belastingdienst over een mogelijke werkgever van verzoeksters ex-echtgenoot. Het LBIO heeft de betreffende werkgever op 25 mei 2004 aangeschreven voor het leggen van loonbeslag, waarna het LBIO op 22 juli 2004 bij de werkgever heeft gerappelleerd. Toen de reactie van de werkgever uitbleef, heeft het LBIO geen verdere actie richting de werkgever genomen. Op grond hiervan acht het LBIO de klacht ten aanzien van de periode van 22 juli 2004 tot 15 november 2004 gegrond.

3. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden.

4. Van het LBIO mag worden verwacht dat het bij de inning van verschuldigde kinderalimentatie de vereiste voortvarendheid betracht. Om tot inning te komen, staat het LBIO een aantal middelen ten dienste. In het geval blijkt dat één van deze middelen niet of niet geheel tot resultaat leidt, is het de taak van het LBIO tijdig actie te ondernemen bij het onderzoeken van de overige middelen om tot invordering te komen.

5. Gedurende het onderzoek is het volgende naar voren gekomen.

Verzoekster heeft het LBIO op 9 oktober 2003 meegedeeld dat zij geen betalingen meer ontving. Het LBIO heeft van de deurwaarder op 17 oktober 2003 vernomen dat de ex-echtgenoot van verzoekster niet langer bij de bij het LBIO bekende werkgever werkzaam was. De verblijfplaats van de ex-echtgenoot was niet bekend. Volgens de Gemeentelijke Basisadministratie was verzoekers ex-echtgenoot naar het buitenland vertrokken. Op 30 oktober 2003 heeft verzoekster een bankrekeningnummer aan het LBIO gegeven. Volgens haar ging het om het rekeningnummer van haar ex-echtgenoot. Het LBIO heeft dit rekeningnummer op 31 oktober 2003 aan de deurwaarder doorgegeven. De deurwaarder heeft vervolgens het LBIO op 13 november 2003 doorgegeven dat er bankbeslag zou worden gelegd. Op 2 december 2003 heeft verzoekster het LBIO geattendeerd op een pensioenfonds dat volgens haar van haar ex-echtgenoot was. Verder heeft verzoekster een haar bekend woonadres van haar ex-echtgenoot aan het LBIO doorgegeven. Het LBIO heeft op 4 december 2003 een onderzoek gestart naar de woongegevens en paspoortgegevens van de ex-echtgenoot. Op 14 januari 2004 bleek dat het bankbeslag niet geëffectueerd kon worden. Tussen de bank en verzoekers ex-echtgenoot was geen sprake van een rechtsverhouding ter zake van het bankrekeningnummer dat verzoekster aan het LBIO had gegeven. Op 20 januari 2004 bleek dat de ex-echtgenoot zich nog steeds in het buitenland bevond. De deurwaarder adviseerde de zaak te sluiten nu hij geen verdere verhaalsmogelijkheden zag. Het LBIO gaf verzoekster dit op 9 februari 2004 door. Op 2 april 2004 heeft de deurwaarder het LBIO bericht dat ook het beslag onder de door verzoekster opgegeven pensioenfondshouder tot geen resultaat had geleid. Het LBIO liet op 9 april 2004 de persoonsgegevens van de ex-echtgenoot opnemen in het register paspoortsignalering zodat in het buitenland geen afgifte kon plaatsvinden van het paspoort, terwijl er in Nederland nog een schuld openstaat. Bij het vestigingsregister werd een informatieverzoek gedaan voor een eventueel bekende verblijfplaats. Ook de Belastingdienst werd verzocht om informatie. Voorts heeft het LBIO bij de Gemeentelijke Sociale Dienst geïnformeerd of de ex-echtgenoot een uitkering ontving. Dit was niet het geval. Verzoekster heeft het LBIO op 5 mei 2004 bankafschriften opgestuurd waaruit bleek dat het door verzoekster opgegeven rekeningnummer wel degelijk van haar ex-echtgenoot was geweest. Op 12 mei 2004 ontving het LBIO informatie van de Belastingdienst over een mogelijke werkgever. Het LBIO heeft deze werkgever op 25 mei 2004 aangeschreven voor het leggen van loonbeslag. Op 22 juli 2004 heeft het LBIO bij de werkgever gerappelleerd. Toen een reactie van de werkgever uitbleef, heeft het LBIO geen verdere actie richting de werkgever

genomen. Tot slot is gedurende het onderzoek gebleken dat het LBIO op 15 juli 2005 naar aanleiding van de paspoortsignalering van de ex-echtgenoot een betaling heeft ontvangen.

6. De Nationale ombudsman overweegt als volgt.

De Nationale ombudsman is van oordeel dat het LBIO tot 22 juli 2004 voldoende voortvarend heeft geprobeerd de verschuldigde alimentatie te innen. Immers heeft het LBIO voldoende voortvarend gehandeld naar aanleiding van de resultaten van het onderzoek naar de verblijfplaats van de ex-echtgenoot en naar aanleiding van de aanwijzingen van verzoekster omtrent mogelijke liquide middelen en andere verhaalsobjecten. In zoverre acht de Nationale ombudsman de onderzochte gedraging behoorlijk.

Ten aanzien van de inningpogingen die het LBIO in de periode vanaf 22 juli 2004 heeft gedaan, overweegt de Nationale ombudsman het volgende. Nadat de Belastingdienst het LBIO op 12 mei 2004 informatie verschafte over een mogelijke werkgever, heeft het LBIO de werkgever op 25 mei 2004 aangeschreven voor het leggen van loonbeslag. Toen de werkgever niet reageerde, heeft het LBIO hem op 22 juli 2004 gerappelleerd. Hierna heeft het LBIO de werkgever niet meer aangeschreven. De Nationale ombudsman is het daarom met het LBIO eens dat in de periode vanaf 22 juli 2004 het een en ander door het LBIO niet op tijd is opgepakt. Het LBIO heeft vanaf 22 juli 2004 onvoldoende acties ondernomen om de kinderalimentatie te innen. De Nationale ombudsman acht de onderzochte gedraging in zoverre niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van de klachtbehandeling

1. Voorts klaagde verzoekster over de duur van de klachtbehandeling.

2. Het LBIO acht de klacht gegrond. Op 31 augustus 2004 ontving het LBIO het verzoek van de Nationale ombudsman om de brieven van 18 mei 2004 en 23 juni 2004 in het kader van hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht (verder te noemen Awb) als klacht te behandelen. Het LBIO heeft verzoekster op 7 september 2004 een ontvangstbevestiging gestuurd waarin het LBIO verzoekster aangaf dat haar klacht binnen 6 weken zou worden behandeld. Op 12 oktober 2004 liep deze termijn af. Het LBIO heeft verzoekster op dezelfde dag op de hoogte gebracht van het feit dat de beantwoording van haar klacht met vier weken werd verdaagd. Deze termijn liep op 9 november 2004 af. Het LBIO heeft verzoekster op 9 november 2004 aangeschreven dat de klachtbehandeling nog niet was afgerond. In de brief van 9 november 2004 werd toegezegd dat beantwoording uiterlijk 17 november 2004 zou volgen. Er werden excuses gemaakt voor de ontstane vertraging. Met de brief van 15 november 2004 werd op de klacht beslist. Het LBIO acht de klacht dan ook gegrond

3. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Artikel 9:11 Awb geeft voor de interne klachtbehandeling aan wat onder voldoende snelheid wordt verstaan. Ingevolge artikel 9:11, eerste lid, Awb handelt het bestuursorgaan de klacht af binnen zes weken na ontvangst van het klaagschrift. Het bestuursorgaan kan de afhandeling voor ten hoogste vier weken verdagen (zie Achtergrond, onder 3.).

4. De Nationale ombudsman is het met het LBIO eens dat het LBIO de klacht onvoldoende voortvarend heeft afgehandeld. De eerste termijn van 6 weken werd niet door het LBIO gehaald. De tweede termijn van 4 weken verliep op 9 november 2004. Ook deze termijn werd niet door het LBIO gehaald. Het LBIO heeft verzoeksters klacht op 15 november 2004 afgehandeld, waarmee de tweede termijn met 6 dagen werd overschreden.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen is

gegrond ten aanzien van:

de acties tot inning van de alimentatie, in de periode vanaf 22 juli 2004 wegens schending van het vereiste van voortvarendheid;

de klachtbehandeling, wegens schending van het vereiste van voortvarendheid.

niet gegrond ten aanzien van:

de inningpogingen in de periode tot 22 juli 2004.

Onderzoek

Op 10 november 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw L. te H., met een klacht over een gedraging van het LBIO. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directie van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld.

Verzoekster had zich al eerder, bij brief van 20 augustus 2004, tot de Nationale ombudsman gewend. Uit haar brief bleek dat verzoekster haar klacht eerder schriftelijk had voorgelegd aan het LBIO maar dat de klacht niet was behandeld volgens de wettelijke voorschriften voor klachtbehandeling (hoofdstuk 9 Algemene wet bestuursrecht). In verband daarmee werd verzoeksters klacht in het kader van de herkansing door de

Nationale ombudsman doorgestuurd naar het LBIO met de dringende vraag de klacht alsnog in behandeling te nemen. Op 15 november 2004 werd de klacht door het LBIO afgehandeld. Naar aanleiding van verzoeksters brief van 10 november 2004 werd naar de gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directie van het LBIO, een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd de betrokken ambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Deze betrokken ambtenaar maakte van deze gelegenheid geen gebruik. Tijdens het onderzoek kregen het LBIO en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd aan het LBIO een aantal specifieke vragen gesteld. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Het LBIO deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Bij rechterlijke beslissing van 2 mei 2000 werd bepaald dat de ex-echtgenoot van verzoekster, de heer St., alimentatie ten behoeve van hun drie kinderen moet betalen. Het LBIO nam de inning van de kinderalimentatie op 14 februari 2001 over (zie Achtergrond, onder 1.).

2. Verzoekster diende bij brief van 18 mei 2004 een klacht in bij het LBIO. Deze klacht hield onder meer het volgende in:

"Mijn huidige man zijn baas willen jullie dagvaarden; waarom is dit nooit bij de baas van mijn ex-man gebeurd toen hij daar nog op de loonlijst stond. De heer St. is mijn ex. (...) Zijn baas was toen Bu. (kermisexploitant) en die heeft wel degelijk een vaste woon- en verblijfplaats.

Volgens het bureau van de raadslieden had die baas, doordat hij driemaal het loonbeslag weigerde te tekenen allang gedagvaard moeten zijn, en dus voor mijn achterstand moeten opdraaien.

(...)

En een kermisklant die allang gedagvaard had moeten zijn, komt er gewoon onderuit terwijl ik wel recht heb op dat geld. Komt dit omdat jullie bang zijn voor die kermisklanten?

Ik wil nou eindelijk eens antwoorden ontvangen want ik heb jullie hiervoor al twee brieven geschreven (op 16-02-2004 en op 05-05-2004) waar ik totaal geen reactie op krijg.

(...)

Ook zijn er mensen die net als ik denken dat mijn ex gewoon nog bij die vrouw in Almere woont (...) (die heel plotseling verhuisd is) haar telefoonnummer is (...).

Ik verwacht dat jullie nu voor mij ook eens meer je best doen, want ik heb wel recht op dat geld."

3. Het LBIO besliste bij brief van 15 november 2004 onder meer als volgt op de klacht:

"Naar aanleiding van uw klacht als verwoord in uw (brief; N.o.) van 18 mei 2004 (...), ingekomen via de Nationale ombudsman op 31 augustus 2004, bericht ik als volgt:

Uit deze (brief; N.o.) maak ik op dat u erover klaagt dat het LBIO onvoldoende actie onderneemt om de werkgever van uw ex-partner ertoe te bewegen dan wel te dwingen mee te werken aan een loonbeslag op het salaris van uw ex-partner.

(...)

Vooraf

De bijdrage die de heer St. voor zijn kinderen dient te betalen is vastgelegd in de rechterlijke uitspraak van 2 mei 2000. De maandelijkse alimentatie bedraagt € 136,13 per kind per maand, in totaal € 408,39 per maand, ingevolge de wettelijke indexering is dit bedrag verhoogd tot € 469,95 per maand voor het jaar 2004.

(...)

Met uw brief van 9 oktober 2003 schreef u mijn bureau dat u (...) geen betalingen ontving. Op 17 oktober 2003 ontving mijn bureau het bericht van de deurwaarder dat de heer St. niet langer bij zijn werkgever werkzaam was. Uit de Gemeentelijke Basisadministratie bleek dat hij ook geen woonadres had. Mijn bureau informeerde u hierover middels de brief van 28 oktober 2003. Tevens werd u gevraagd eventuele informatie over inkomstenbronnen of eigendommen/vermogen van de heer St. aan mijn bureau te melden. Door mijn bureau werd een onderzoek gestart naar het adres van de heer St. en een eventuele nieuwe werkgever.

Naar aanleiding van de brief van 28 oktober 2003 ontving mijn bureau op 30 oktober 2003 uw brief waarin u het bankrekeningnummer van de heer St. doorgaf. U gaf tevens aan dat bij mijn bureau het soft-nummer inmiddels bekend moest zijn. Ook schreef u dat kermispersoneel (de heer St. werkte bij een kermisexploitant) in maart vaak weer op contract zou gaan.

Op 31 oktober 2003 berichtte mijn bureau aan de deurwaarder dat uit de Gemeentelijke Basisadministratie was gebleken dat de heer St. was vertrokken naar het buitenland. Aangezien het kermisseizoen in het voorjaar weer van start zou gaan, was het goed mogelijk dat de heer St. zich dan weer in Nederland zou inschrijven. Ook werd het door u opgegeven rekeningnummer doorgegeven aan de deurwaarder.

Op 13 november 2003 berichtte de deurwaarder aan mijn bureau dat deze zal trachten beslag te leggen op het rekeningnummer van de heer St. De bank zou dan vier weken de tijd hebben om aan de deurwaarder te verklaren wat er onder het beslag valt.

Mijn bureau ontving op 3 december 2003 uw brief van 2 december 2003. U vroeg om stand van zaken met betrekking tot het beslag op het rekeningnummer. Ook gaf u door dat de heer St. pensioen had opgebouwd bij het GBF (Grafische Bedrijf Fondsen; N.o.). Tevens gaf u het bij u bekende adres van de heer St. door, waar ook zijn vriendin zou wonen. Deze gegevens werden doorgegeven aan de deurwaarder.

Op 4 december 2003 werd door mijn bureau opnieuw een onderzoek gestart naar de woongegevens en paspoortgegevens van de heer St. bij de Gemeentelijke Basisadministratie. Op 22 december 2003 werd de stand van zaken door mijn bureau opgevraagd bij de deurwaarder met betrekking tot het bankbeslag.

Uw advocaat verzocht mijn bureau met de brief van 7 januari 2004 het sofi-nummer van de heer St. door te geven zodat door hem navraag kon worden gedaan bij de Belastingdienst.

Op 14 januari 2004 ontving mijn bureau het bericht van de deurwaarder dat de bank had verklaard dat er geen enkele rechtsverhouding had bestaan tussen de bank en de debiteur. Op 20 januari 2004 meldde de deurwaarder dat de heer St. nog altijd in het buitenland verbleef en dat dit ook werd bevestigd door het bevolkingsregister. Het advies van de deurwaarder was de zaak te sluiten.

Met de brief van 9 februari 2004 reageerde mijn bureau op de brief van uw advocaat. In verband met het privacyreglement kon het LBIO geen persoonsgegevens van de heer St. verstrekken. Het LBIO had zelf reeds navraag gedaan bij de Belastingdienst voor inkomensgegevens. Met gelijke post werd u geïnformeerd over het advies van de deurwaarder om de zaak te sluiten aangezien de heer St. was vertrokken naar het buitenland.

U reageerde op dit schrijven met uw brief van 16 februari 2004. Het rekeningnummer was wel degelijk van u en uw ex-echtgenoot geweest en ook vroeg u uw advocaat op de hoogte te stellen van het sofi-nummer van de heer St.

Uw advocaat verzocht met de brief van 23 februari 2004 mijn bureau alsnog het sofi-nummer te verstrekken aangezien hij gemachtigd was om voor u de zaak af te wikkelen.

Mijn bureau ontving op 2 april 2004 het bericht van de deurwaarder dat het beslag onder de Grafische Bedrijf Fondsen (GBF) ten laste van de heer St. niet tot resultaat had geleid. Er waren verder geen verhaalsmogelijkheden bekend.

Op 9 april 2004 liet mijn bureau de persoonsgegevens van de heer St. opnemen in het register paspoortsignalering. Dit heeft als doel te voorkomen dat de Nederlandse ambassade in het land van verblijf zomaar een nieuw paspoort zal afgeven of verlengen als dit door hem wordt aangevraagd. Bij het vestigingsregister werd een informatieverzoek gedaan voor een eventueel bekende verblijfplaats. Ook werd opnieuw een informatieverzoek ingediend bij de instantie die inkomensgegevens registreert en de Belastingdienst. Bij de Gemeentelijke Sociale Dienst (GSD) werd informatie opgevraagd over een eventuele uitkering.

Op 14 april 2004 meldde de GSD dat de heer St. bij hen geen uitkering ontving. Ook van de instantie die inkomensgegevens registreert werd geen informatie over arbeid of uitkering ontvangen.

De deurwaarder sloot met de brief van 29 april 2004 uw zaak aangezien er geen verhaalsmogelijkheden waren. De laatste afdracht werd aan u doorbetaald. Dit betrof een bedrag van € 291,51.

Mijn bureau ontving op 10 mei 2004 uw brief van 5 mei 2004. U vroeg of er al wat was gedaan met het sofi-nummer van de heer St. Ook verzond u bankafschriften waarmee u aantoonde dat het door u opgegeven bankrekeningnummer wel degelijk van de heer St. was geweest. U gaf aan te weinig van mijn bureau te horen.

Op 12 mei 2004 ontving mijn bureau van de Belastingdienst gegevens over de werkgever van de heer St.

Uw brief van 18 mei 2004 werd op 19 mei 2004 door mijn bureau ontvangen. U gaf aan het niet te begrijpen dat de heer St. onder zijn betalingsverplichting uit bleef komen. Hij had allang gedagvaard moeten worden aangezien de werkgever in het verleden na driemaal te zijn aangeschreven weigerde loonbeslag ten uitvoer te brengen. Ook bleef u ervan overtuigd dat de heer St. bij zijn huidige vriendin in Almere woonde.

Naar aanleiding van de informatie ontvangen van de Belastingdienst werd op 25 mei 2004 de werkgever van de heer St. een kennisgeving loonbeslag verzonden. U werd hier per gelijke post over ingelicht.

Op 28 juni 2004 werd uw brief van 23 juni 2004 ontvangen door mijn bureau. U had van een medewerker van mijn bureau begrepen dat de werkgever nog niet op het loonbeslag had gereageerd. In het verleden reageerde de werkgever ook al niet op dit verzoek. U had begrepen van de Sociale Raadslieden dat een werkgever dan verantwoordelijk wordt voor de achterstand. Wanneer de werkgever weer niet zou reageren zou u het gehele loon

eisen. Dit is mogelijk wanneer er geen vaste woon- of verblijfplaats bekend is.

Op 1 juli 2004 ontving mijn bureau het bericht dat de heer St. met ingang van 29 juni 2004 is opgenomen in het register paspoortsignaleringen.

U belde mijn bureau op 22 juli 2004 met de vraag of er al reactie was ontvangen op de kennisgeving loonbeslag aan de werkgever. Deze was nog niet ontvangen. U eiste dat de deurwaarder werd ingeschakeld en het gehele bedrag zou worden ingevorderd. De behandelend medewerker gaf aan eerst nog een rappel aan de werkgever te verzenden. Dit werd dezelfde dag nog gedaan.

Op 10 augustus 2004 ontving mijn bureau een brief van uw advocaat. Deze gaf aan dat u verontrust was over de vorderingen die mijn bureau maakte in het incasseren van de achterstand. Tevens wilde hij het adres van de werkgever van de heer St. ontvangen.

Uw brieven van 18 mei 2004 en 23 juni 2004 werden van de Nationale ombudsman ontvangen op 31 augustus 2004 met het verzoek deze alsnog als klacht in behandeling te nemen.

Ten aanzien van uw klacht wil ik het volgende opmerken:

U klaagt erover dat het LBIO onvoldoende actie onderneemt om de werkgever van uw ex-partner ertoe te bewegen dan wel te dwingen mee te werken aan een loonbeslag op het salaris van uw ex-partner.

Met de brief van 16 oktober 2003 berichtte de deurwaarder dat de heer St. met ingang van augustus 2003 niet langer werkzaam was bij zijn werkgever. De maandelijkse betalingen aan u vonden dan ook niet langer plaats. Ook was de verblijfplaats van de heer St. onbekend. Door mijn bureau werd een nieuw onderzoek gestart naar de verblijfplaats en inkomensgegevens van de heer St. Beslag op het rekeningnummer en een pensioenfonds leverde helaas geen gelden op. Op 12 mei 2004 werd informatie ontvangen van de Belastingdienst over een werkgever van de heer St. Op 25 mei 2004 werd deze werkgever aangeschreven voor loonbeslag. Het betrof dezelfde kermisexploitant als waar eerder loonbeslag was gelegd. Een rappel aan deze werkgever werd verzonden op 22 juli 2004. Vervolgens is geen rappel meer verzonden.

Nadat bekend werd dat de heer St. niet langer werkzaam was bij zijn werkgever werd uitgebreid verhaalsonderzoek gedaan en werden er pogingen gedaan om beslag te leggen op het rekeningnummer en het pensioenfonds van de heer St. Nadat de nieuwe werkgever bekend werd, is direct getracht loonbeslag te leggen. Voordat een zaak, waarin loonbeslag kan worden gelegd, naar de deurwaarder wordt overgedragen dient het LBIO eerst zelf meerdere malen de werkgever aan te schrijven voor loonbeslag. Na 22 juli 2004 is er echter niet opnieuw een rappel verzonden en is er ook geen verdere actie ondernomen om de werkgever aan te sporen over te gaan tot loonbeslag. Gezien de ervaring in het

verleden met deze werkgever had meer druk uitgeoefend moeten worden. Ik acht uw klacht dan ook gegrond voor wat betreft de periode van 22 juli 2004 tot heden. Ik bied u voor deze gang van zaken mijn welgemeende excuses aan.

De voor uw zaak verantwoordelijk medewerker zal opdracht worden gegeven de invordering over te dragen aan de deurwaarder, die zijn instructies van het LBIO ontvangt."

B. Standpunt verzoekster

Verzoeksters klacht is samengevat weergegeven onder Klacht.

C. Standpunt LBIO

Het LBIO reageerde op 4 februari 2005 onder meer als volgt op de klacht:

"In de brief van mijn bureau van 15 november 2004 werd het verloop van de zaak van mevrouw L. bij het LBIO reeds beschreven. Deze beschrijving kan hier als ingelast worden beschouwd.

Ten aanzien van de klacht van mevrouw L. onder punt 1 wil ik het volgende opmerken:

Mevrouw L. klaagt erover dat het LBIO onvoldoende actie heeft ondernomen om de door haar ex-echtgenoot verschuldigde onderhoudsbijdragen te innen. Mevrouw L. klaagt met name over inningpogingen die het LBIO in de periode vanaf 31 juli 2003 heeft gedaan.

Met de brief van mijn bureau van 15 november 2004, waarin de klacht van mevrouw L. over de voortvarendheid van de inning door mijn bureau werd behandeld, werd deze klacht gegrond verklaard ten aanzien van de periode van 22 juli 2004 tot 16 november 2004. Op 22 juli 2004 werd de laatste rappelbrief aan de werkgever verzonden om tot beslag over te gaan. Daarna werd tot 16 november 2004 geen rappelbrief meer verstuurd of anderszins actie ondernomen om de werkgever aan te sporen tot beslag over te gaan.

Voor wat betreft de periode van augustus 2003 tot 22 juli 2004 heeft het LBIO mijns inziens voldoende actie ondernomen om te trachten tot inning van de kinderalimentatie over te gaan. Mijn bureau ontving op 16 oktober 2003 het bericht van de deurwaarder, die de zaak op dat moment in behandeling had, dat de heer St. niet langer werkzaam was bij zijn werkgever. De betalingen aan mevrouw L. waren dan ook gestopt. De verblijfplaats van de heer St. was op dat moment onbekend. De heer St. bleek volgens de Gemeentelijke Basisadministratie naar het buitenland te zijn vertrokken.

Het door mevrouw L. doorgegeven rekeningnummer werd op 31 oktober 2003 aan de deurwaarder doorgegeven voor mogelijk beslag. De deurwaarder gaf in de brief van 13 november 2003 aan dat dit enige tijd op zich zou laten wachten vanwege de wettelijke termijn voor de bank om binnen vier weken een verklaring af te geven. Op 3 december

2003 ontving mijn bureau van mevrouw L. informatie over een mogelijk pensioenfonds bij de GBF (Grafische Bedrijfs Fondsen). Ook dit werd aan de deurwaarder doorgegeven voor mogelijk beslag. Op 4 december 2003 werd een onderzoek gestart door mijn bureau naar de verblijf- en paspoortgegevens van de heer St.

Op 14 januari 2004 bleek dat het bankbeslag niet geëffectueerd kon worden. De bank had verklaard geen rechtsverhouding te hebben met de heer St. Op 20 januari 2004 bleek dat de heer St. zich ook nog steeds in het buitenland bevond. De deurwaarder gaf het advies de zaak te sluiten aangezien hij geen verhaalsmogelijkheden meer zag. Mevrouw L. werd over dit advies geïnformeerd met de brief van mijn bureau van 9 februari 2004. Zij reageerde met haar brief van 16 februari 2004 en gaf aan dat het door haar opgegeven rekeningnummer wel degelijk van de heer St. was geweest en dus niet snapte dat het beslag niet geëffectueerd was.

De deurwaarder berichtte op 2 april 2004 dat er bij hem geen verhaalsmogelijkheden meer bekend waren. Ook beslag onder de GBF had niet tot resultaat geleid.

Mijn bureau liet op 9 april 2004 de persoonsgegevens van de heer St. opnemen in het register paspoortsignalering zodat in het buitenland geen afgifte kon plaatsvinden van het paspoort. Bij het vestigingsregister werd een informatieverzoek gedaan voor een eventueel bekende verblijfplaats. Ook werd opnieuw een informatieverzoek ingediend bij de Belastingdienst. De GSD werd bevraagd voor een eventuele uitkering. Deze laatste meldde dat de heer St. bij hen geen uitkering ontving.

Op 29 april 2004 werd de zaak bij de deurwaarder gesloten aangezien er voor hem geen verhaalsmogelijkheden meer waren.

Met de brief van mevrouw L. van 5 mei 2004 zond zij afschriften mee waaruit bleek dat het door haar opgegeven rekeningnummer wel degelijk van de heer L. was geweest.

Op 12 mei 2004 werd informatie ontvangen van de Belastingdienst over een mogelijke werkgever van de heer St. Deze werkgever werd aangeschreven op 25 mei 2004 voor het leggen van loonbeslag. Een rappel werd verzonden op 22 juli 2004. De werkgever reageerde echter niet.

In de brief van mijn bureau van 15 november 2004 werd de klacht van mevrouw L. ten aanzien van de voortvarendheid in de inning gegrond geacht ten aanzien van de periode vanaf 22 juli 2004.

Verder verloop van de zaak

De werkgever werd door de voor de zaak verantwoordelijk medewerkster telefonisch benaderd na de klachtbehandeling van 15 november 2004 om te trachten beslag te laten effectueren. Met de brief van 22 november 2004 berichtte de werkgever schriftelijk dat de

heer St. geen inkomsten geniet via deze werkgever. Het starten van een verklaringsprocedure bij de deurwaarder had dan ook geen zin.

Het LBIO wordt automatisch geïnformeerd over een eventuele nieuwe werkgever van de heer St. wanneer deze is aangemeld bij de betreffende instanties. Dit kan echter geruime tijd in beslag nemen aangezien het vaak enkele maanden duurt voordat een werkgever nieuwe medewerkers heeft aangemeld bij de betreffende instanties.

In de brieven van mevrouw L. heeft zij aangegeven dat de heer St. als kermisexploitant werkt. In de wintermaanden is hij vaak in het buitenland, waarna hij in de lente- en zomermaanden weer in Nederland is. Een paspoortsignalering is uitgegaan, maar alleen wanneer de heer St. een nieuw paspoort wil halen in het buitenland kan dit effect hebben.

Op dit moment wordt een nieuw onderzoek gestart door het LBIO om alle verhaalsmogelijkheden opnieuw te onderzoeken. Het spijt mij dat ik mevrouw L. op dit moment niet positiever kan berichten. Het LBIO blijft bij het standpunt dat de klacht gegrond is ten aanzien van de periode van 22 juli 2004 tot 16 november 2004.

Ten aanzien van de klacht van mevrouw L. onder punt 2 wil ik het volgende opmerken:

Mevrouw L. klaagt erover dat de klachtbehandeling te lang heeft geduurd.

Mijn bureau ontving op 31 augustus 2004 het verzoek van de Nationale ombudsman om de brieven van mevrouw L. van 18 mei 2004 en 23 juni 2004 alsnog als klacht in behandeling te nemen. Deze brieven van mevrouw L. werden eerder door het LBIO niet als klacht aangemerkt, maar door de zaakbehandelaar zelf beantwoord.

De brieven werden na het verzoek van mevrouw L. via de Nationale ombudsman alsnog in het kader van hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) als klacht in behandeling genomen. De ontvangstbevestiging verzond mijn bureau op 7 september 2004. Mevrouw L. zou binnen 6 weken de beantwoording ontvangen. Zij werd er tevens op gewezen dat deze termijn nog eenmaal verlengd kon worden met 4 weken.

Op 12 oktober 2004 liep de eerste beantwoordingstermijn af. Diezelfde dag werd mevrouw L. schriftelijk op de hoogte gebracht van het feit dat de beantwoording van haar klacht met vier weken werd verdaagd. Deze tweede termijn liep af op 9 november 2004.

Na telefonisch onderhoud met de Nationale ombudsman bleek dat mevrouw L. de brief van 12 oktober 2004 nooit bereikt had. Mevrouw L. wilde dat de Nationale ombudsman een onderzoek zou starten. Op 9 november 2004 werd mevrouw L. aangeschreven door mijn bureau met de mededeling dat de klachtbeantwoording helaas nog niet was afgerond. In deze brief werd toegezegd dat beantwoording uiterlijk 17 november 2004 zou volgen. Er werden excuses gemaakt voor de ontstane vertraging. Met de brief van 15 november 2004 werd de klacht van mevrouw L. beantwoord.

Gezien artikel 9:11 lid 2 van de Algemene wet bestuursrecht (zie Achtergrond, onder 3.) heeft het LBIO de mogelijkheid de klachtbeantwoording na de eerste termijn van 6 weken met nog eens met 4 weken te verdagen. Echter ook deze termijn (die afliep op 9 november 2004) werd niet behaald. Mevrouw L. werd hiervan op de hoogte gebracht met de brief van 9 november 2004. Uiteindelijk werd de beantwoording op 15 november 2004 aan mevrouw L. verzonden. De tweede termijn werd met 6 dagen overschreden. De klacht van mevrouw L. op dit punt acht ik dan ook gegrond en ik bied hiervoor mijn welgemeende excuses aan."

D. Reactie verzoekster

Bij brief van 12 februari 2005 deelde verzoekster onder meer het volgende mee:

"(Ik heb; N.o.) het LBIO zo vaak (...) verteld dat de werkgever bij het weigeren en blijven weigeren om het loonbeslag te tekenen, uiteindelijk verantwoordelijk is voor mijn achterstand, en dat ik wil dat ze dat ook bij die werkgever gaan innen. Want deze heeft inmiddels al zo'n zes keer geweigerd te tekenen, en het gaat steeds weer om dezelfde werkgever want ook zo'n 1½ jaar à 2 jaar geleden was het diezelfde werkgever die weigerde te tekenen. Ik zal u enkele kopieën meesturen die ik in het verleden heb verstuurd naar het LBIO en ook één die ik naar mijn advocaat heb gestuurd. Zo kunt u een beetje een idee krijgen dat ikzelf er echt alles aan gedaan heb wat ik kon doen. En ik heb nooit antwoord gehad of ze die werkgever ook aangepakt hebben, maar ik weet zeker dat dat niet gebeurd is.

Ik hoop dat ik nou eindelijk eens verder geholpen kan worden, en dat nu ik het voor de zoveelste keer uitleg, die werkgever nou echt eens aangepakt gaat worden en dat iedereen nou eens eerlijk is en mij niet behandelen als een klein kind, want zo voel ik me behandeld door het LBIO.

(...)

Ook staat er in de brief (zie Bevindingen, onder C.) dat het LBIO aan het zoeken is naar de werkgever van de heer L. maar dat moet zijn de heer St, want ik ben mevrouw L. Ja en op die manier vindt je dus nooit St. zijn werkgever of informatie. En ik blijf erbij zoals ik al heel vaak heb geschreven en telefonisch heb meegedeeld dat de werkgever nu de verantwoording draagt voor de achterstand, en dat is informatie die ik via de sociale raadslieden heb verkregen."

E. Reactie LBIO

Het LBIO reageerde bij brief van 24 maart 2005 onder meer als volgt:

"Uit de kopie van de brief van mevrouw L. maak ik op dat zij meent dat de werkgever van de heer St. aansprakelijk gesteld moet worden voor de achterstand in kinderalimentatie,

daar deze constant weigert de brieven van het LBIO ondertekend retour te zenden en het beslag te effectueren.

Het LBIO heeft in haar (brief; N.o.) van 15 november 2004 (zie Bevindingen, onder A.3.) en 4 februari 2005 (zie Bevindingen, onder C.) naar aanleiding van de klacht van mevrouw L. over het onvoldoende aansporen van de werkgever haar klacht gegrond verklaard voor de periode van 22 juli 2004 tot 15 november 2004. De werkgever werd in deze periode onvoldoende aangespoord om over te gaan tot loonbeslag.

Wanneer een werkgever weigert gelden af te dragen, maar hiervoor wel een kennisgeving ondertekend retour heeft verzonden, kan op basis van artikel 479f van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (zie Achtergrond, onder 2.) de Kantonrechter verzocht worden de werkgever te verplichten het verschuldigde af te dragen. Deze zogenaamde verklaringsprocedure verloopt via de deurwaarder. Deze procedure kan geruime tijd in beslag nemen. Het LBIO volgt dan ook het beleid dat allereerst meerdere malen middels aanmaningen de werkgever wordt aangespoord tot beslag over te gaan.

De werkgever van de heer St. heeft de kennisgeving inzake loonbeslag van 25 mei 2004 niet ondertekend retour verzonden. Een verklaringsprocedure is dan niet mogelijk. Wel wordt de zaak overgedragen aan een deurwaarder, wanneer na diverse aanmaningen van het LBIO de werkgever geen gehoor geeft. Dat de werkgever onvoldoende is aangemaand in de beschreven periode is zeer spijtig. De klacht van mevrouw L. is op dit punt reeds gegrond verklaard. Na opnieuw aanmaning van onze kant berichtte de werkgever met de brief van 22 november 2004 dat de heer St. niet langer werkzaam was bij deze werkgever. In het winterseizoen is de heer St. naar alle waarschijnlijkheid wederom naar het buitenland vertrokken, zoals ook gebeurde in voorgaande jaren.

Gezien het bovenstaande kan het LBIO op dit moment de werkgever niet verantwoordelijk stellen voor de gehele achterstand in zake kinderalimentatie, zoals mevrouw L. in haar verzoek voorstelt.

Aangezien het kermisseizoen, het seizoen waarin de heer St. meestal wel werkzaam was in Nederland, wederom is aangebroken heb ik de verantwoordelijk medewerkster (van het LBIO; N.o.) opdracht gegeven de werkgever van de heer St. wederom aan te schrijven voor het leggen van loonbeslag. Van de instantie die inkomensgegevens registreert heeft het LBIO de bevestiging nog niet ontvangen dat de heer St. hier wederom werkzaam is, maar duidelijk is dat het LBIO dient te trachten binnen haar mogelijkheden alles te doen om tot loonbeslag over te gaan. De behandelend medewerkster is opdracht gegeven de zaak van mevrouw L. met voorrang te behandelen."

F. Nadere vraag aan het LBIO

1. Op 8 juli 2005 verzocht een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman het LBIO het beleid van het LBIO ten aanzien van de paspoortsignalering toe te lichten.

2. Het LBIO antwoordde bij brief van 19 juli 2005 onder meer als volgt:

"Het op laten nemen van de paspoortgegevens van de betalingsplichtige in het register paspoortsignalering heeft als doel te voorkomen dat de Nederlandse ambassade in het land waar de betalingsplichtige verblijft zomaar een nieuw paspoort zal afgeven of verlengen als dit door de betalingsplichtige wordt aangevraagd, terwijl in Nederland nog een schuld van hem openstaat.

Bij iedere nieuwe paspoortaanvraag controleert het Ministerie van Buitenlandse Zaken of de persoonsgegevens van de aanvrager geregistreerd staan in het paspoortsignaleringsregister. Wanneer er nog een schuld openstaat zal de betalingsplichtige naar de verzoekende instantie (het LBIO) worden verwezen voor het treffen van een betalingsregeling. Het uitgangspunt van het LBIO hierin is dat de betalingsplichtige de helft van de achterstand dient te voldoen en vervolgens een betalingsregeling dient aan te gaan. Na ontvangst van de gelden zal het LBIO het Ministerie van Binnenlandse Zaken het *advies* geven tot afgifte van een paspoort, indien nodig met een beperkte geldigheidsduur.

Naar aanleiding van de paspoortsignalering in (deze zaak; N.o.) is op 15 juli 2005 een betaling ontvangen van de heer St. De heer St. bevindt zich in het buitenland (Hong Kong gaf hij aan) en kon zijn paspoort niet verlengen. Daarop heeft hij een bedrag aan het LBIO voldaan ter aanzuivering van de achterstand van betaling van kinderalimentatie en de kosten."

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Burgerlijk Wetboek

Artikel 1:408, eerste lid, tweede lid, elfde en twaalfde lid

"1. Een uitkering tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie, waarvan het bedrag in een rechterlijke beslissing, daaronder begrepen de beslissing op grond van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is vastgelegd, wordt ten behoeve van de minderjarige aan de ouder die het kind verzorgt en opvoedt of aan de voogd onderscheidenlijk aan de meerderjarige betaald.

2. Op verzoek van een gerechtigde als bedoeld in het eerste lid, van een onderhoudsplichtige dan wel op gezamenlijk verzoek van een gerechtigde en onderhoudsplichtige neemt het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen de invordering van de onderhoudsgelden op zich. De executoriale titel wordt daartoe door de onderhoudsgerechtigde in handen gesteld van dit Bureau. De overhandiging daarvan machtigt het Bureau tot het doen van de invordering, zo nodig door middel van executie.

(...)

11. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen draagt zorg, dat de gelden die ten behoeve van het onderhoud van minderjarigen worden uitgekeerd, aan de daarop rechthebbenden worden uitbetaald. (...)

12. Artikel 243, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing."

2. Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

Artikel 479f

"De executant vervolgt de derde-beslagene, die in gebreke blijft aan zijn verplichting ingevolge het voorgaand artikel te voldoen, voor de kantonrechter."

3. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:11

"1. Het bestuursorgaan handelt de klacht af binnen zes weken of - indien afdeling 9.3 van toepassing is - binnen tien weken na ontvangst van het klaagschrift.

2. Het bestuursorgaan kan de afhandeling voor ten hoogste vier weken verdagen. Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan aan de klager en aan degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft."